

של רצועה פנגד שלש קדשות,
שהן קדוש קדוש קדוש, (רצועה)
קדשה לך ישלשו. וצריך לברך
אותן בשבע ברכות, שהן שבע
ברכות של קריאת שמע - בשחר
שמים לפניך ואחת לאחריה,
ובערב שמים לפניך ושמים
לאחריה.

ובכה בחפה, שהיא בצורת כנפי
מצוה, בציציות מזהבות, ותכלת
ולבן, כסא דין וכסא רחמים,
כלול זה בזה. וכמה קשרים
וחליות סביבה, בכמה מרגליות
ואבנים יקרות מלאות סגלות,
סוככים אצלו כדמות פעמונים
ורמונים של לבושי המלך
והמלכה, שהם ארבעה בגדי לבן
וארבעה בגדי זהב, מצד של שני
שמות - יהו"ה אדני". כשמו פן
כסאו, פן חפתו, פן לבושו. רשום
שמו בכל כאשר רוצה לעלות
בהיכל להיות שם חתן בכלתו
בחי ברכות התפלה, שהיא

(בהיכל להתניח שם בתפלה בחי ברכות של

הצדיק שהוא) כמראה הקשת.

אין דורשין במרכבה ביחיד,
משום שהדורש - יחיד עמו, והרי
הם שנים בדרשה. ולא צריך
להשמיע קול בתפלתו, אלא
(שמאל-א א) רק שפתיה נעות
וקולה לא ישמע. ובסוד זה (במדבר
א) והזר הקרב יומת. וכך באצילות
(בתפלה) כל אחד מתפלל בחדשאי,
שלא תשמע תפלתו לגבי חברו.
כמו מי שדורש לחברו, וישתיק
הדבור לחברו, לא צריך לעשות
כך אלא לדבר בחדשאי, שלא
ישמע חברו. ומשום זה פרושהו
חכמים, כל המשמיע קולו
בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.
ומשום זה חיות אש למעלה,
מדברות פענפי האילן, שהיו

מתקבצות שם כמו בשמחת חתן וכלה. באיזה מקום? בקריאת שמע, ששם ואשמע את קול
כנפיהם, שהם ס"ד לארבע כנפים, ארבע פעמים ס"ד עולים רנ"ו. וזהו (ירמיה לא) רנו ליצקב

דתפלה דיד, למהוי קשירא ליה, ולעטרך לון בתפילין
דרישא, דאיהו פאר, הךא הוא דכתיב, (יחזקאל כד) פארך
חבש עליך. ותלת פריכין דרצועה, לקבל ג' קדושות,
דאינון קדוש קדוש קדוש, (רצועה) קדשה לך ישלשו.
וצריך לברכא לון בשבע ברכאן, דאינון שבע ברכות
דקריאת שמע, בשחר שמים לפניך ואחת לאחריה.
ובערב שמים לפניך ושמים לאחריה.

ובכה בחופה, דאיהי בדיוקנא וכנפי מצוה, בציציות
מוזהבות, ותכלת ולבן, כסא דין וכסא רחמים,
כליל דא כדא. וכמה קשרים וחליון, סחרניה. בכמה
מרגלאן ואבנין יקירין, מליין סגולות, סחרין לגביה,
כדיוקנא דזגין ורמונין, דלבושי מלפא ומטרוניתא,
דאינון ארבעה בגדי לבן, וארבעה בגדי זהב, מסטרך
דתרין שמקו, יהו"ה אדני". כשמו פן כסאו, פן חופתו,
פן לבושו. רשום שמייה בכלא, פד בעי לאעלא בהיכליה,
למהוי תמן חתן בכלתיה, בח"י ברכאן דצלותא, דאיהי
(נ"א כהיכלא לתרא תמן בצלותא בח"י ברכאן דצדיק דאיהו) כמראה
הקשת.

אין דורשין במרכבה ביחיד, בגין דהדורש ליחיד, עמיה
הא אינון שנים בדרשא. ולא צריך תמן למשמע
קלא בצלותיה. אלא (שמאל א) רק שפתיה נעות וקולה
לא ישמע, ובהאי רזא (במדבר ג) והזר הקרב יומת. והכי
באצילות (ר"א בצלותא) כל חד מצלי בחדשאי, דלא אשתמע
צלותיה לגבי חבריה. כגון מאן דדריש לחבריה, וישתיק
דבור לגביה, לא צריך למעבד אלא דבור בחדשאי, דלא
ישמע חבריה. ובגין דא אוקמוה רבנן, כל המשמיע קולו
בתפלתו, הרי זה מקטני אמנה.

ובגין כך חיוון אשא לעילא, ממללן פענפי דאילנא,
דהוו מתקבצין תמן, כמזמוטי חתן וכלה. באן
אתר. בקריאת שמע, דתמן ואשמע את קול כנפיהם.

כמו בשמחת חתן וכלה. באיזה מקום? בקריאת שמע, ששם ואשמע את קול
כנפיהם, שהם ס"ד לארבע כנפים, ארבע פעמים ס"ד עולים רנ"ו. וזהו (ירמיה לא) רנו ליצקב